

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1156

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 noiembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 315 din 18 iunie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549 ¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549 ¹ din Codul de procedură penală.....	2-6	376. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Elena Dumbravă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Brașov	10
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
130. — Ordonanță de urgență privind modificarea art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, a art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	7-8	377. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Dósa Erika a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Harghita	11
1.423. — Hotărâre privind recunoașterea Fundației „STAR OF HOPE” ROMÂNIA ca fiind de utilitate publică	9	378. — Decizie privind numirea unui membru al Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă.....	11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
374. — Decizie privind numirea domnului Tudorel Tupiluși în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	9	379. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 331/2021 privind constituirea și atribuțiile Comitetului pentru e-guvernare și reducerea birocrăției.....	12
375. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Hunedoara	10	380. — Decizie privind constituirea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru protejarea consumatorilor vulnerabili și combaterea sărăciei energetice	13-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		325. — Ordin al directorului Serviciului Român de Informații privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul Român de Informații	15
		326. — Ordin al directorului Serviciului Român de Informații privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari, subofițeri și gradați profesioniști din Serviciul Român de Informații	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 315

din 18 iunie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Mitrofan, de Constantin Muscalu și de Valeriu Muscalu în Dosarul nr. 30.563/212/2021*/a2 al Judecătoria Constanța — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 37D/2024.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Cristina Hașotti, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipssește partea Societatea Somaco Construct — S.R.L. din Constanța. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând critice de neconstituționalitate formulate prin notele scrise aflate la dosar.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 1.446 din 6 decembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 30.563/212/2021*/a2, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Elena Mitrofan, de Constantin Muscalu și de Valeriu Muscalu într-o cauză având ca obiect luarea măsurii de siguranță a desființării de înscrisuri.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală

coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, autorii acesteia invocă atât necorelarea legislativă dintre normele procesual penale și civile criticate, cât și neclaritatea acestora. Susțin, în esență, că excepția de neconstituționalitate vizează strict raporturile dintre cele două proceduri — penală și civilă — a căror finalitate este reprezentată de constatarea unor infracțiuni de fals și înlăturarea efectelor falsurilor respective, admiterea excepției invocate având ca rezultat desființarea în integralitate atât a dispozițiilor art. 549¹ din Codul de procedură penală, cât și a dispozițiilor art. 308 din Codul de procedură civilă, până la o viitoare intervenție legislativă. Menționează că motivarea excepției de neconstituționalitate reprezintă o apropiere a considerentelor instanței de control constituțional, astfel cum acestea se regăsesc în cuprinsul Deciziei nr. 166 din 17 martie 2015.

7. Când privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală, autorii acesteia solicită, în esență, ca instanța de control constituțional să constate că aceste dispoziții sunt constituționale numai în ipoteza în care procurorul poate sesiza, prin ordonanța de clasare, judecătorul de cameră preliminară pentru desființarea unui înscris rezultat dintr-o infracțiune sau pentru aplicarea măsurii confiscării speciale, atunci când cazul de împiedicare a acțiunii penale nu rezultă din chiar conținutul actului de sesizare, ci intervine pe parcursul urmăririi penale. Invocă considerente ale deciziilor Curții Constituționale nr. 166 din 17 martie 2015, nr. 586 din 13 septembrie 2016 și nr. 68 din 27 februarie 2017 pentru a susține că raționamentul aferent excepției invocate reprezintă o continuare logică, un efect al acestor considerente, precizând că motivarea incompletă a instanței de control constituțional din deciziile menționate, în ceea ce privește dispozițiile art. 294 alin. (3) și (4) și ale art. 315 alin. (2) din Codul de procedură penală, permite interpretarea potrivit căreia prin ordonanța de clasare se poate dispune sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, în toate situațiile, inclusiv atunci când cazurile de împiedicare a exercitării acțiunii penale rezultă din chiar conținutul sesizării. Prin urmare, autorii susțin că, examinând prezenta excepție de neconstituționalitate, instanța de control constituțional ar trebui să constate, în mod expres, faptul că, în ipoteza în care cazurile de împiedicare a exercitării acțiunii penale preexistă actului de sesizare a organelor penale, procurorul de caz trebuie să dispună clasarea urmăririi penale, fără să mai înceapă urmărirea penală *in rem* și fără să mai administreze vreo probă, precum și fără să mai dispună sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris. Menționează că, în cauză, a intervenit prescripția răspunderii penale, astfel că autorii nu se află în ipoteza unei investigații începute în cursul termenului de prescripție pentru ca acesta să se împlinească pe parcursul urmăririi sau al judecării, ci se află în situația în care prescripția

era împlinită la momentul sesizării organelor competente. Așadar, precizează că presupusele fapte penale de fals în înscrisuri sub semnătură privată, singurele care puteau justifica cererea de desființare, formulată în temeiul art. 549¹ din Codul de procedură penală, erau prescrise la data sesizării organului de urmărire penală. Din această perspectivă, raportat la dispozițiile art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 315 alin. (2) lit. d) din același act normativ, susțin că aceste prevederi pot fi socotite constituționale numai în măsura în care procurorul poate sesiza, prin ordonanța de clasare, judecătorul de cameră preliminară pentru desființarea unui înscris rezultat dintr-o infracțiune sau pentru aplicarea măsurii confiscării speciale, atunci când cazul de împiedicare a acțiunii penale nu rezultă din chiar conținutul actului de sesizare, ci intervine pe parcursul urmăririi penale. Subliniază că ceea ce solicită instanței de control constituțional este pronunțarea unei decizii interpretative prin care să se rețină constituționalitatea unor prevederi procesuale penale numai într-o anumită ipoteză legală și într-o anumită interpretare juridică.

8. Judecătoria Constanța — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, precizează că ne aflăm în prezența unei inadmisibilități ce poate fi constatată doar de Curtea Constituțională, iar nu și de judecătorul de cameră preliminară în fața căruia au fost formulate cererile de sesizare a instanței de control constituțional. Apreciază însă că excepția de neconstituționalitate care nu vizează o lege sau o ordonanță ori o dispoziție dintr-o lege sau ordonanță, ci exclusiv interpretarea sau aplicarea acestora, nu intră în atributul analizei Curții Constituționale, ci în sfera de competență a instanțelor judecătorești, conform art. 126 din Legea fundamentală. Așadar, consideră că nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al judecătorului de cameră preliminară din cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, așa cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, astfel cum s-a stabilit și prin Decizia Curții Constituționale nr. 494 din 29 septembrie 2005. Reține, totodată, în ceea ce privește coordonarea legislației în vigoare, sub aspectul punerii în acord a modalităților de desființare a înscrisurilor falsificate, că aceasta este de competența autorității legiuitoare, nefiind atributul Curții Constituționale, apreciind că instanța de control constituțional nu este competentă să se pronunțe în cazul în care se solicită coroborarea mai multor acte normative prin raportare la o situație dată, aspect de competență instanței de judecată, cu referire la interpretarea și aplicarea legii, având în vedere faptul că aceasta este finalitatea urmărită în concret de intimații-autori ai excepției de neconstituționalitate, cu referire la cele două căi sau proceduri prevăzute de lege pentru cercetarea falsului și desființarea unor înscrisuri pretins falsificate. Reține că, deși intimații-autori ai excepției au solicitat examinarea criticilor prin prisma compatibilității textelor de lege criticate cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, aceștia vizează, în concret, compararea prevederilor legale cuprinse în art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din același act normativ cu dispozițiile art. 308 din Codul de procedură civilă. Apreciază că aceste susțineri nu reprezintă un veritabil argument pe care să se întemeieze neconstituționalitatea prevederilor criticate, ci o simplă contrarietate între norme legale din domenii pe care intimații le apreciază ca fiind similare, deși acestea pot coexista, având natură juridică diferită, și nu intră în contrarietate nici între ele și nici cu dispozițiile constituționale invocate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală. Normele procesuale penale și civile criticate au următorul conținut:

— Art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală: *„(3) Atunci când sesizarea îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, dar din cuprinsul acesteia rezultă vreunul dintre cazurile de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute de art. 16 alin. (1), organele de cercetare penală înaintează procurorului actele, împreună cu propunerea de clasare.*

(4) În cazul în care procurorul apreciază propunerea întemeiată, dispune, prin ordonanță, clasarea.”;

— Art. 305 alin. (1) din Codul de procedură penală: *„(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.”;*

— Art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală: *„(2) Ordonanța de clasare cuprinde mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), precum și dispoziții privind: [...] d) sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunerea de desființare totală sau parțială a unui înscris.”;*

— Art. 549¹ din Codul de procedură penală: *„(1) În cazul în care procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, confirmată de judecătorul de cameră preliminară, și sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, ordonanța de clasare sau, după caz, ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărire penală confirmată de judecătorul de cameră preliminară, însoțită de dosarul cauzei, se înaintează instanței careia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, după expirarea termenului prevăzut la art. 339 alin. (4) ori, după caz, la art. 340 sau după pronunțarea hotărârii prin care plângerea a fost respinsă ori prin care a fost confirmată ordonanța de renunțare la urmărire penală.*

(2) Judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, care nu poate fi mai scurt de 30 de zile.

(3) Pentru termenul fixat se dispune încunoștințarea procurorului și se citează persoanele ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate, cărora li se comunică o copie a ordonanței, punându-le în vedere că în termen de 20 de zile de la primirea comunicării pot depune note scrise.

(4) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin încheiere, în ședință publică, după ascultarea procurorului și a persoanelor ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate, dacă sunt prezente. Dispozițiile cuprinse în titlul III al părții speciale privind judecata care nu sunt contrare dispozițiilor prezentului articol se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorul de cameră preliminară, soluționând cererea, poate dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge propunerea și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;

b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor ori, după caz, desființarea înscrisului.

(6) În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, procurorul și persoanele prevăzute la alin. (3) pot face, motivat, contestație. Contestația nemotivată este inadmisibilă.

(7) Contestația se soluționează potrivit procedurii prevăzute la alin. (4) de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei sesizate ori, când instanța sesizată este Înalta Curte de Casație și Justiție, de către completul competent potrivit legii, care poate dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge contestația ca tardivă, inadmisibilă sau nefondată;

b) admite contestația, desființează încheierea și rejudecă propunerea potrivit alin. (5).”;

— Art. 308 din Codul de procedură civilă: „În cazul în care, potrivit legii, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare ori nu poate continua, cercetarea falsului se va face de către instanța civilă, prin orice mijloace de probă.”

13. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, autorii acesteia invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției, cât și prevederile art. 6 și ale art. 7 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, respectiv legalitatea pedepsei, precum și ale art. 49 paragraful 1 teza întâi din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitor la principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor.

14. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală, autorii acesteia susțin că normele procesual penale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării și a pedepsei, ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției, ale art. 131 alin. (1) referitor la rolul Ministerului Public și ale art. 132 alin. (1) privind statutul procurorilor, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, raportat la art. 11 din Constituție, privind dreptul internațional și dreptul intern, și la art. 20 din Legea fundamentală, referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală, cât privește cadrul procesual în care a fost ridicată aceasta, Curtea reține că, prin cererea înregistrată la data de 22 noiembrie 2021, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța a solicitat, în considerarea săvârșirii infracțiunii de înșelăciune prevăzute de art. 244 alin. (1) din Codul penal și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzute de art. 322 alin. (1) din Codul penal, desființarea unui titlu de proprietate și a altor acte conexe acestuia. Din încheierea de sesizare a Curții Constituționale rezultă că, prin Ordonanța procurorului din 5 octombrie 2021, s-a dispus clasarea cauzei, deoarece a intervenit prescripția răspunderii penale. Prin aceeași ordonanță s-a dispus sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu privire la desființarea înscrisurilor menționate anterior. Împotriva acestei ordonanțe petenții-autori ai excepției de neconstituționalitate au formulat plângere, iar, prin Încheierea nr. 1.232 din 6 noiembrie 2023, pronunțată de Judecătoria Constanța — Secția penală, a fost respinsă plângerea formulată împotriva soluției de clasare dispuse prin Ordonanța din 5 octombrie 2021, emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța, menținută prin

Ordonanța nr. 60/II/2/2022 din 30 iunie 2022 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța.

16. Prin Încheierea nr. 133 din 25 ianuarie 2022, pronunțată de Judecătoria Constanța — Secția penală, a fost admisă propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța și s-a dispus desființarea înscrisurilor menționate anterior. Împotriva acestei încheieri au formulat cale de atac contestatorii-autori ai excepției de neconstituționalitate, iar prin Încheierea nr. 680 din 12 septembrie 2022, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția penală, s-a admis contestația, s-a desființat încheierea inițială și s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Constanța, reținându-se că dosarul s-a soluționat în primă instanță fără citarea contestatorilor-autori ai excepției de neconstituționalitate, care au calitatea de persoane ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate. Cu ocazia rejudecării cauzei, având ca obiect luarea măsurii de siguranță a desființării de înscrisuri, a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. Ulterior, prin Încheierea nr. 378 din 28 martie 2024, pronunțată de Judecătoria Constanța — Secția penală în Dosarul nr. 30.563/212/2021*, a fost admisă cererea formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța și s-a dispus desființarea totală a înscrisurilor menționate mai sus.

17. Totodată, Curtea reține că, prin motivele de neconstituționalitate formulate, autorii excepției solicită instanței de control constituțional pronunțarea unei decizii interpretative prin care să se rețină constituționalitatea unor prevederi procesual penale numai într-o anumită ipoteză legală și într-o anumită interpretare juridică. În esență, autorii solicită ca instanța de control constituțional să constate că normele criticate sunt constituționale numai în ipoteza în care procurorul poate sesiza, prin ordonanța de clasare, judecătorul de cameră preliminară pentru desființarea unui înscris rezultat dintr-o infracțiune sau pentru aplicarea măsurii confiscării speciale, când cazul de împiedicare a acțiunii penale nu rezultă din chiar conținutul actului de sesizare, ci intervine pe parcursul urmăririi penale. Menționează că, în cauză, a intervenit prescripția răspunderii penale, astfel că autorii nu se află în ipoteza unei investigații începute în cursul termenului de prescripție pentru ca acesta să se împlinească pe parcursul urmăririi sau al judecării, ci se află în situația în care prescripția era împlinită la momentul sesizării organelor competente. Așadar, susțin că, examinând prezenta excepție de neconstituționalitate, instanța de control constituțional ar trebui să constate, în mod expres, faptul că, în ipoteza în care cazurile de împiedicare a acțiunii penale preexistă actului de sesizare a organelor penale, procurorul de caz trebuie să dispună clasarea urmăririi penale, fără să mai înceapă urmărirea penală *in rem* și fără să mai administreze vreo probă, precum și fără să mai dispună sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris.

18. Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel formulată, Curtea reține că autorii acesteia fac referire la situația de fapt din cauză, precum și la modul în care procurorul a înțeles să interpreteze și să aplice normele procesual penale criticate. Așa fiind, Curtea constată că autorii excepției sunt nemulțumiți de modul de interpretare și aplicare de către procuror a dispozițiilor criticate, acesta solicitând, în cadrul dosarului penal privind săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și fals în înscrisuri sub semnătură privată, desființarea unor înscrisuri, deși termenul de prescripție al răspunderii penale era împlinit la data sesizării organelor de urmărire penală. Din această perspectivă, autorii susțin că o interpretare constituțională a normelor procesual penale criticate ar fi în sensul că procurorul avea obligația de a dispune clasarea cauzei fără a dispune administrarea unui probatoriu care a avut ca unic scop sesizarea judecătorului de cameră preliminară în cadrul procedurii prevăzute de art. 549¹ din Codul de procedură penală.

19. De asemenea, Curtea observă că, la dosar, autorii au depus o încheiere pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală într-o altă cauză, prin care dispozițiile art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală au fost interpretate și aplicate în sensul că procurorul nu are obligația de a efectua acte de urmărire penală pentru a stabili existența falsului, dacă la momentul sesizării organelor de urmărire penală fapta era deja prescrisă; în acest sens, instanța de judecată menționată anterior a reținut că obiectul urmăririi penale, astfel cum rezultă din art. 285 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu poate fi reprezentat de efectuarea unui probatoriu pentru a se stabili dacă este necesară declanșarea procedurii speciale prevăzute de art. 549¹ din Codul de procedură penală, deși există o cauză de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale.

20. Având în vedere aspectele menționate în paragrafele anterioare, Curtea reamintește că, în jurisprudența sa constantă, a reținut că problema privind interpretarea textelor de lege criticate, la nivelul practicii judiciare, nu se circumscrie în mod strict sferei controlului de constituționalitate. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională care are competența de a o interpreta, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție, iar, pentru ca textele legale să poată forma obiect al controlului de constituționalitate în interpretarea dată de instanțele judecătorești, aceasta trebuie să fie una general acceptată — putându-se realiza prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor hotărâri prealabile sau în soluționarea unor recursuri în interesul legii, fie printr-o practică judiciară constantă — sau de un anumit nivel de acceptare la nivelul practicii judecătorești (a se vedea Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 20, sau Decizia nr. 841 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 12 februarie 2016, paragrafele 29 și 30).

21. Având în vedere reperele jurisprudențiale menționate anterior, Curtea constată că în privința modului de interpretare a normelor procesual penale supuse controlului de constituționalitate în prezenta cauză nu au fost pronunțate nici hotărâri prealabile, nici hotărâri în soluționarea unor recursuri în interesul legii, care să contravină dispozițiilor Legii fundamentale, iar, cu privire la practica judiciară existentă, autorii excepției nu au făcut dovada unei interpretări și aplicări eronate generale și continue la nivelul organelor de urmărire penală a textelor criticate, care să plaseze interpretarea acestora în afara cadrului și a limitelor Constituției, astfel încât nu poate fi pusă în discuție o problemă de constituționalitate a normelor criticate, problema juridică invocată fiind, prin urmare, o chestiune de interpretare și aplicare a legii, atribuție ce revine organelor judiciare.

22. În speță, faptul că, în practică, unele organe judiciare adoptă o anumită interpretare a normelor criticate, în mod izolat, și pe această bază factuală se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii de interpretare nu relevă decât o chestiune de interpretare și aplicare a legii, care poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar, prin formularea unei contestații în temeiul art. 549¹ alin. (6) din Codul de procedură penală. Așadar, instanța de control constituțional este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii, de natură să încalce exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului judecătoresc.

Curtea nu are competența de a elimina, pe calea controlului de constituționalitate, din conținutul normativ al textului o anumită interpretare izolată și vădit eronată a acestuia, legislația în vigoare oferind alte remedii procesuale ce au ca scop interpretarea unitară a normelor juridice. A accepta un punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, iar Curtea și-ar aroga competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar (în același sens, a se vedea Decizia nr. 607 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 14 ianuarie 2021).

23. Așa fiind, din această perspectivă, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală.

24. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că autorii acesteia invocă necorelarea legislativă dintre normele procesual penale și civile criticate, aspect care determină neclaritatea acestora. Susțin, în esență, că excepția de neconstituționalitate vizează strict raporturile dintre cele două proceduri — penală și civilă — a căror finalitate este reprezentată de constatarea unor infracțiuni de fals și înlăturarea efectelor falsurilor respective, admiterea excepției invocate având ca rezultat desființarea în integralitate atât a dispozițiilor art. 549¹ din Codul de procedură penală, cât și a dispozițiilor art. 308 din Codul de procedură civilă, până la o viitoare intervenție legislativă.

25. Examinând motivele de neconstituționalitate invocate, Curtea reține că normele procesual penale și civile criticate trebuie interpretate sistematic, în ansamblul reglementării din care fac parte. Cât privește dispozițiile art. 308 din Codul de procedură civilă, un aspect relevant este acela că au fost plasate de legiuitor imediat după prevederile art. 307 din Codul de procedură civilă, care reglementează situația în care partea care a prezentat un înscris denunțat ca fals, conform art. 304 din același act normativ, stăruie totuși să se folosească de acesta, deși denunțarea ca fals nu a fost retrasă. În acest caz, dacă este indicat autorul falsului sau complicele acestuia, instanța poate suspenda judecarea procesului, înaintând de îndată înscrisul denunțat ca fals parchetului competent, pentru cercetarea falsului, împreună cu procesul-verbal ce se va încheia în acest scop. Prevederile art. 308 din Codul de procedură civilă vin în continuarea acestei ipoteze, aplicându-se în mod subsidiar și stabilind că cercetarea falsului se va face de către instanța civilă dacă acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare ori nu poate continua.

26. Potrivit art. 16 din Codul de procedură penală, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: fapta nu există; fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege; nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea; există o cauză justificativă sau de neimputabilitate; lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale; a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori a inculpatului persoană juridică; a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii; există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege; există autoritate de lucru judecat; a intervenit un transfer de proceduri cu un alt stat, potrivit legii. Așadar, condiția esențială pentru incidența dispozițiilor art. 308 din Codul de procedură civilă, criticate în cauză, o constituie preexistența unei cercetări de natură penală

a falsului, prin care să se fi constatat existența uneia dintre cauzele menționate de art. 16 din Codul de procedură penală.

27. Ipoteza art. 549¹ — *Procedura de confiscare sau de desființare a unui înscris în cazul clasării* din Codul de procedură penală, criticat, de asemenea, în cauză, intervine doar în cazul în care procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, confirmată de judecătorul de cameră preliminară, și sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris. În această procedură, judecătorul de cameră preliminară are competența de a desființa înscrisul. Curtea reține că, spre deosebire de această din urmă procedură procesual penală, odată constatat falsul, instanța civilă nu va putea desființa înscrisul, ci doar îl va îndepărta din ansamblul probator, neținând seama de cele atestate de acesta. Art. 308 face parte din pct. IX — *Verificarea înscrisurilor*, cuprins, la rândul său, în §2. *Dovada cu înscrisuri*, parte din subsecțiunea a 3-a — *Probele*, inclusă în secțiunea a 2-a — *Cercetarea procesului* din capitolul II — *Judecata* al titlului I din cartea a II-a a Codului de procedură civilă. Așadar, textul de lege supus controlului de constituționalitate este integrat în ansamblul regulilor procedurale dedicate administrării probelor într-un proces civil. În acest fel, Curtea constată că se evită suprapunerea de competențe între instanța civilă și cea penală (în același sens, a se vedea Decizia nr. 606 din 24 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 21 aprilie 2023, paragrafele 13—15 și 17).

28. Referitor la cerințele de claritate, precizie și previzibilitate a normei juridice, Curtea, prin Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, ori Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, a reținut că art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. Prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Curtea a precizat că previzibilitatea legii presupune ca aceasta să fie suficient de precisă și clară pentru a putea fi aplicată, altfel spus să permită persoanelor interesate — care pot apela la nevoie la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 294 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 305 alin. (1), cu art. 315 alin. (2) lit. d) și cu art. 549¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Mitrofan, de Constantin Muscalu și de Valeriu Muscalu în Dosarul nr. 30.563/212/2021*/a2 al Judecătoriei Constanța — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 315 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală coroborat cu art. 549¹ din Codul de procedură penală și cu art. 308 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

29. În legătură cu principiul previzibilității normei legale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de exemplu, prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvenyi împotriva Ungariei*, paragraful 34, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi, aceasta ar da naștere unei rigidități excesive a reglementării. În Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, instanța europeană a arătat că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul normei juridice, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Totodată, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică (hotărârile din 25 mai 1993 și din 15 noiembrie 1996, pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva Greciei*, paragraful 40, și *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31).

30. Din această perspectivă, Curtea constată că dispozițiile procesual penale și civile criticate sunt reglementate cu suficientă precizie, interpretarea lor în ansamblul actului normativ din care fac parte relevând cu claritate voința legiuitorului.

31. Totodată, examinând normele procesual penale și civile criticate, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, întrucât discriminarea poate fi constatată doar în situația reglementării unor soluții juridice diferite pentru persoane aflate în situații similare, aspect ce nu poate fi reținut în prezenta cauză. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat, în repetate rânduri, că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, dar că acesta nu interzice reguli specifice, în cazul unei diferențe de situații (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996). Pentru toate aceste considerente, Curtea constată că normele procesual penale nu aduc atingere nici celorlalte dispoziții constituționale și convenționale invocate.

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, a art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Având în vedere faptul că, în prezent, personalul cu atribuții de control din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. desfășoară activități de monitorizare aferente proiectelor de investiții finanțate prin programele naționale derulate de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, activitate reglementată prin dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, și prin dispozițiile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 183/2022, cu modificările ulterioare, în atribuția Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în baza Protocolului nr. 59.475/2015, cu modificările și completările ulterioare, prin care s-a instituit colaborarea interinstituțională în vederea respectării normelor din domeniul calității lucrărilor de construcții realizate pentru proiectele derulate de respectivul minister în cadrul Programelor de cooperare teritorială și transfrontalieră, Programului operațional regional (POR) și programelor finanțate de la bugetul de stat prin bugetul aceluiași minister,

ținând cont de recomandările Curții de Conturi a României referitoare la implementarea celor două programe naționale menționate, ca urmare a efectuării misiunilor de audit, pentru diminuarea sau eliminarea riscurilor identificate referitoare la verificarea calității construcțiilor finanțate prin acestea și a celor referitoare la utilizarea necorespunzătoare a fondurilor publice, constând în îmbunătățirea cadrului instituțional și organizatoric în ceea ce privește sistemul de control intern și transpunerea într-un cadru legal procedural corespunzător a atribuțiilor și responsabilităților ce derivă din actele normative care reglementează programele,

întrucât protocolul menționat nu oferă un cadru de reglementare suficient, care să asigure eliminarea curenților și vulnerabilităților constatate de organul de control în implementarea programelor, în special insuficiența actelor de control și riscul asociat ridicat de decontare eronată a unor sume de la bugetul de stat în cadrul programelor,

se impune adoptarea rapidă a unei reglementări care să stabilească explicit, la nivel de act normativ primar, atribuțiile Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. în monitorizarea proiectelor incluse la finanțare prin Programul național de dezvoltare locală și prin Programul național de investiții „Anghel Saligny”. Prin instituirea acestei obligații prin actele normative care reglementează programele, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. este implicat direct în implementarea acestora, măsura asigurând îmbunătățirea controlului, a monitorizării și a eficienței modului în care sunt utilizate fondurile publice alocate programelor, și satisfacerea interesului public general privind disciplina în construcții.

Luarea măsurilor care vizează eficiența utilizării fondurilor publice alocate programelor de investiții și asigurarea disciplinei în construcții sunt aspecte ce vizează interesul public general și constituie situații urgente și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată. Pentru a proteja interesul public general, constând în utilizarea fondurilor publice alocate unor investiții ale autorităților administrației publice locale în condiții de legalitate, corectitudine și eficiență, precum și în dezvoltarea comunităților locale prin asigurarea infrastructurii necesare prestării serviciilor publice locale esențiale se impune adoptarea de urgență a măsurilor legislative intenționate, având în vedere dimensiunea fondurilor publice implicate, de peste 70 miliarde lei, precum și numărul de ordinul milioane al cetățenilor beneficiari ai infrastructurii. Întârzierile în implementarea acestor proiecte pot avea consecințe semnificative asupra comunităților locale. Lipsa infrastructurii adecvate poate limita accesul la servicii esențiale, descuraja investițiile private și contribui la migrarea populației către zone mai dezvoltate. Consecința negativă a neadoptării prezentului proiect constă în perpetuarea unei stări de fapt care nu vine în sprijinul eficientizării utilizării fondurilor publice, nu sprijină procesul investițional prin realizarea la timp a obiectivelor și proiectelor propuse, nu asigură o prioritizare a investițiilor în funcție de importanța acestora, putând genera întârzieri în derularea programelor naționale, alocări de fonduri suplimentare și întârzieri în implementarea proiectelor, fapt ce poate duce la pierderea de fonduri sau chiar la suportarea de penalități de către beneficiari. Interesul public național este satisfăcut prin realizarea obiectivelor de investiții, în folosul cetățenilor și al comunităților, însă deficiențele constatate conduc la întârzieri în realizarea acestora corelat cu alocări suplimentare de fonduri de la bugetul de stat.

Ținând cont de faptul că serviciile medicale în specialitățile medicale pediatrice acordate de către spitale sunt deficitare se impune clarificarea normelor legale, astfel încât serviciile medicale acordate persoanelor cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani să fie asigurate în specialitățile medicale pediatrice numai pentru asigurarea continuității tratamentului.

Având în vedere faptul că la nivelul României nu există un număr suficient de medici specialiști pediatrici, se impune reglementarea astfel încât medicii din specialitățile corespondente specialităților pediatriice specifice patologiei pacientului să nu fie răspunzători pentru eventualele daune și prejudicii produse în exercitarea profesiei atunci când acționează cu bună-credință în cazul efectuării serviciilor medicale ce nu pot fi acordate de medici din specialități pediatriice, în situații de urgență care pun în pericol iminent viața și nu poate fi efectuat transferul în timp util al pacientului de până la 18 ani la alte unități sanitare.

În considerarea faptului că aspectele prezentate mai sus vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La articolul 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 22 aprilie 2013, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Programarea, coordonarea și monitorizarea utilizării fondurilor alocate de la bugetul de stat în implementarea proiectelor de investiții din program se fac de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației. Monitorizarea utilizării fondurilor alocate de la bugetul de stat se realizează împreună cu Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C.”

Art. II. — În vederea punerii în aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se completează în mod corespunzător Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 8 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — La articolul 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 6 septembrie 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 183/2022, cu modificările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Programarea, coordonarea și monitorizarea utilizării fondurilor alocate de la bugetul de stat în implementarea obiectivelor de investiții din program se fac de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației. Monitorizarea utilizării fondurilor alocate de la bugetul de stat se realizează împreună cu Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C.”

Art. IV. — În vederea punerii în aplicare a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 183/2022, cu modificările ulterioare, inclusiv cu modificările

aduse prin prezenta ordonanță de urgență, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se completează în mod corespunzător Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, pentru categoriile de investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 1.333/2021, cu modificările și completările ulterioare, și Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, pentru categoria de investiții prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației și al ministrului energiei nr. 278/167/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 163, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Serviciile medicale acordate de spital pot fi preventive, curative, de recuperare și/sau paliative.”

2. La articolul 163, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani pot beneficia de servicii medicale în specialitățile medicale pediatrice, numai pentru asigurarea continuității tratamentului.”

3. La articolul 654, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. b), în situațiile de urgență care pun în pericol iminent viața pacientului cu vârsta de până la 18 ani atunci când serviciile medicale nu pot fi acordate de medici specialiști sau primari în specialități pediatrice, iar transferul acestuia, potrivit prevederilor art. 109, nu poate fi realizat în timp util, medicii specialiști în specialitățile corespondente specialităților pediatrice specifice patologiei pacientului nu sunt răspunzători pentru eventualele daune și prejudicii produse în exercitarea profesiei, atunci când aceștia acționează cu bună-credință.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat
p. Ministrul sănătății,
Adriana Pistol,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoaşterea Fundaţiei „STAR OF HOPE”
ROMÂNIA ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Fundaţia „STAR OF HOPE” ROMÂNIA, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Iaşi, str. Bariera Veche nr. 3, judeţul Iaşi, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacşu

p. Ministrul familiei, tineretului
şi egalităţii de şanse,
Domnica-Doina Pârcălabu,
secretar de stat

Bucureşti, 14 noiembrie 2024.
Nr. 1.423.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**privind numirea domnului Tudorel Tupiluşi în funcţia**
de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 şi al art. 31 lit. c) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Tudorel Tupiluşi se numeşte în funcţia de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

Bucureşti, 19 noiembrie 2024.
Nr. 374.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius Munteanu
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Hunedoara**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 22.211 din 12 noiembrie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/9.646 din 12 noiembrie 2024, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Hunedoara prin Adresa nr. 9.921 din 22 octombrie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 42.870/2024, în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Munteanu, șef serviciu al Serviciului monitorizarea serviciilor publice deconcentrate, situații de urgență și afaceri europene din cadrul Instituției

Prefectului — Județul Hunedoara, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Hunedoara pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Mihnea-Claudiu Drumea

București, 19 noiembrie 2024.

Nr. 375.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Elena Dumbravă
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Brașov**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 22.210 din 12 noiembrie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/9.647 din 12 noiembrie 2024, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Brașov prin Adresa nr. 17.696 din 17 octombrie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 42.052/2024, în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 21 noiembrie 2024, doamna Elena Dumbravă, consilier juridic superior în cadrul Serviciului juridic — Compartimentul verificarea legalității și contencios

administrativ, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Brașov pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Mihnea-Claudiu Drumea

București, 19 noiembrie 2024.

Nr. 376.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Dósa Erika a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Harghita

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 22.212 din 12 noiembrie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/9.645 din 12 noiembrie 2024, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Harghita prin Adresa nr. 15.312 din 16 octombrie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 42.023/2024, în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 1 decembrie 2024, doamna Dósa Erika, director executiv adjunct în cadrul Casei Județene de Pensii Harghita, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Harghita pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 19 noiembrie 2024.
Nr. 377.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea unui membru al Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă

Având în vedere propunerea formulată de consilierul de stat coordonator al Departamentului pentru dezvoltare durabilă prin Adresa nr. 423/L.B. din 31 octombrie 2024,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 114/2020 privind constituirea Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Bologa Doina se numește în calitate de membru al Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă pentru un mandat de 3 ani.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 19 noiembrie 2024.
Nr. 378.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 331/2021
privind constituirea și atribuțiile Comitetului pentru e-guvernare și reducerea birocrăției**

Având în vedere Nota Direcției coordonare politici și programe nr. 949 din data de 8 noiembrie 2024, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/35.632/M.A. din 29 octombrie 2024,
în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, anexa „Componenta Comitetului pentru e-guvernare și reducerea birocrăției” la Decizia prim-ministrului nr. 331/2021 privind constituirea și atribuțiile Comitetului pentru

e-guvernare și reducerea birocrăției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 24 mai 2021, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 19 noiembrie 2024.
Nr. 379.

ANEXĂ
(Anexa la Decizia nr. 331/2021)

**COMPONENTA
Comitetului pentru e-guvernare și reducerea birocrăției**

1. Secretariatul General al Guvernului
2. Cancelaria Prim-Ministrului;
3. Autoritatea pentru Digitalizarea României;
4. Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării;
5. Ministerul Finanțelor;
6. Ministerul Justiției;
7. Ministerul Apărării Naționale;
8. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului;
9. Ministerul Energiei;
10. Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;
11. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
12. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;
13. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației;
14. Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene;
15. Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;
16. Ministerul Sănătății;
17. Ministerul Educației;
18. Ministerul Afacerilor Interne;
19. Ministerul Culturii;
20. Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse;
21. Ministerul Afacerilor Externe;
22. Oficiul Național al Registrului Comerțului;
23. Directoratul Național pentru Securitate Cibernetică;
24. Serviciul de Telecomunicații Speciale;
25. Serviciul Român de Informații;
26. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică;
27. Comisia Națională de Strategie și Prognoză;
28. Institutul Național de Statistică;
29. Consiliul Concurenței.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind constituirea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru protejarea consumatorilor vulnerabili și combaterea sărăciei energetice

În temeiul art. 29 și al art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se constituie Comitetul interministerial pentru protejarea consumatorilor vulnerabili și combaterea sărăciei energetice, denumit în continuare *Comitetul*, organism consultativ fără personalitate juridică.

(2) Comitetul este condus de viceprim-ministru, în calitate de președinte, respectiv de ministrul energiei și ministrul muncii și solidarității sociale, în calitate de vicepreședinți. În situațiile în care președintele Comitetului nu poate participa la reuniuni, conducerea acestuia este asigurată de unul dintre vicepreședinți.

(3) Comitetul este format din reprezentanți, la nivel de ministru sau secretar de stat desemnat, ai ministerelor și instituțiilor publice care elaborează și implementează politici cu impact în domeniul protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice, din consilieri prezidențiali sau consilieri de stat din partea Administrației Prezidențiale, precum și din reprezentanți la nivel de conducători ai instituțiilor publice, potrivit anexei nr. 1 la prezenta decizie.

(4) La reuniunile Comitetului participă, în calitate de invitați permanenți, cadre didactice universitare, doctoranzi, cercetători științifici din învățământul juridic superior din cadrul instituțiilor de învățământ superior, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta decizie.

(5) La reuniunile Comitetului pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor instituții sau autorități publice, experți, reprezentanți ai structurilor asociative ale administrației publice locale, reprezentanți ai societății civile și ai mediului de afaceri sau financiar-bancar, reprezentanți ai altor instituții academice și de învățământ superior, reprezentanți ai asociațiilor și fundațiilor din domeniul energetic.

Art. 2. — (1) În cadrul Comitetului se pot constitui grupuri de lucru tematice, la nivel tehnic, care să sprijine activitatea acestuia, formate din experți din cadrul ministerelor și instituțiilor publice prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Lucrările reuniunilor grupurilor de lucru tematice sunt conduse de un secretar de stat sau de coordonatorul departamentului din cadrul ministerului sau instituției publice cu responsabilități în domeniul protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice.

Art. 3. — (1) Secretariatul tehnic al Comitetului este asigurat de Secretariatul General al Guvernului. În cadrul secretariatului tehnic al Comitetului vor fi cooptați câte doi reprezentanți ai Ministerului Energiei și, respectiv, ai Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(2) Reuniunile Comitetului se pot desfășura atât în format fizic, cât și în format hibrid.

Art. 4. — Comitetul are următoarele obiective principale:

a) analiza și propunerea de soluții în vederea asigurării concordanței politicilor din sectoarele care au impact asupra protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei

energetice, propuse de ministerele de resort, cu angajamentele asumate la nivel național față de Uniunea Europeană, Organizația Națiunilor Unite și față de alte organizații internaționale la care România este parte și monitorizarea progreselor înregistrate de instituțiile din România în implementarea acestora;

b) analiza, monitorizarea și propunerea politicilor prioritare anuale în domeniul protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice în concordanță cu angajamentele asumate la nivel național față de Uniunea Europeană, inclusiv prin Planul național de redresare și reziliență al României, Organizația Națiunilor Unite și alte organizații internaționale la care România este parte sau se află în proces de aderare, care vor fi supuse anual aprobării Guvernului, în condițiile legii;

c) analiza, elaborarea și propunerea soluției legislative de declarare a furnizării energiei pentru consumatorii vulnerabili persoane fizice drept serviciu public de interes național/local și de stabilire a unui mecanism juridic de subvenționare a acestor consumatori;

d) analiza, implementarea, monitorizarea și evaluarea gradului de îndeplinire a măsurilor în conformitate cu Recomandarea (UE) 2023/2.407 a Comisiei din 20 octombrie 2023 privind sărăcia energetică;

e) analiza și monitorizarea aplicării metodologiei pentru bugetarea inițiativelor în domeniul protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice, elaborată de către Secretariatul General al Guvernului în colaborare cu Ministerul Finanțelor, în conformitate cu Recomandarea (UE) 2023/2.407 a Comisiei din 20 octombrie 2023 privind sărăcia energetică;

f) analiza și propunerea de indicatori de măsurare a gradului de vulnerabilitate și sărăcie energetică, pornind de la indicatorii existenți;

g) formularea de propuneri pentru comunicarea unui mesaj unitar și coerent pe tema protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice, bazat pe date științifice, în linie cu studiile și recomandările structurilor relevante și instituțiile publice din România care elaborează politici cu impact în domeniul protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice.

Art. 5. — În scopul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 4, Comitetul exercită următoarele atribuții:

a) identifică partenerii internaționali pe tema protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice și instituțiile naționale cu care să inițieze o colaborare în scopul obținerii de expertiză din partea acestora;

b) analizează și propune soluții legislative și de politică publică pentru asigurarea coerenței tuturor surselor de finanțare existente pentru finanțarea măsurilor în domeniul protejării consumatorilor vulnerabili persoane fizice și combaterii sărăciei energetice;

c) analizează și propune elaborarea de soluții legislative, studii tehnice sau de impact, interne ori externalizate;

d) propune parteneriate cu institutele de cercetare, de politici publice și universități în domeniul protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice;

e) identifică modelul de serviciu public de interes național/local necesar subvenționării consumatorilor vulnerabili, în scopul prevenirii și combaterii sărăciei energetice;

f) identifică indicatorii de măsurare a gradului de vulnerabilitate și sărăcie energetică;

g) analizează și monitorizează procesul de elaborare și implementare de către instituțiile responsabile a politicilor din sectoarele care au impact asupra protejării consumatorilor vulnerabili și combaterii sărăciei energetice, în baza atribuțiilor

care le revin conform prevederilor actelor normative de organizare și funcționare.

Art. 6. — (1) Comitetul se reunește lunar în ședințe sau ori de câte ori este necesar, la inițiativa președintelui Comitetului sau a unuia dintre vicepreședinți.

(2) Ordinea de zi a fiecărei ședințe a Comitetului se întocmește de către secretariatul tehnic, pe baza propunerilor formulate și înaintate de către membrii săi, aprobate de către președintele Comitetului.

(3) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, Comitetul elaborează periodic rapoarte și analize pe care le prezintă Guvernului, spre informare.

Art. 7. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, Comitetul se întrunește și aprobă regulamentul propriu de organizare și funcționare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 19 noiembrie 2024.
Nr. 380.

ANEXA Nr. 1

COMPONENTA
Comitetului interministerial pentru protejarea consumatorilor vulnerabili și combaterea sărăciei energetice

1. Viceprim-ministru — președinte
2. Ministrul energiei — vicepreședinte
3. Ministrul muncii și solidarității sociale — vicepreședinte
4. Reprezentant al Administrației Prezidențiale — membru
5. Reprezentant al Secretariatului General al Guvernului — membru
6. Reprezentant al Ministerului Energiei — membru
7. Reprezentant al Ministerului Finanțelor — membru
8. Reprezentant al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale — membru
9. Reprezentant al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene — membru
10. Reprezentant al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației — membru
11. Reprezentant al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — membru
12. Reprezentant al Agenției Naționale de Administrare Fiscală — membru
13. Reprezentant al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială — membru
14. Reprezentant al Institutului Național de Statistică — membru
15. Reprezentant al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză — membru

ANEXA Nr. 2

Invitați permanenți

1. 2 reprezentanți ai Facultății de Drept din cadrul Universității din București;
2. 2 reprezentanți ai Facultății de Drept din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3. 2 reprezentanți ai Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara
4. 2 reprezentanți ai Facultății de Drept din cadrul Universității „Al. I. Cuza” din Iași
5. 2 reprezentanți ai Academiei de Studii Economice din București

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Serviciul Român de Informații

În temeiul art. 33 lit. d) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, al art. 4 alin. (1) lit. d) și al art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în baza prevederilor art. 23 alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare,

directorul Serviciului Român de Informații emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru

rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3¹ fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul Serviciului Român de Informații,
Răzvan Ionescu

București, 14 octombrie 2024.
Nr. 325.

¹ Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari, subofițeri și gradați profesioniști din Serviciul Român de Informații

În temeiul art. 33 lit. d) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, al art. 4 alin. (1) lit. d) și al art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 23 alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare,

directorul Serviciului Român de Informații emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea

profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3¹ fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul Serviciului Român de Informații,
Răzvan Ionescu

București, 14 octombrie 2024.
Nr. 326.

¹ Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 570059